

הлокח עובר חמורו פרק ראשון בכורות

עין משפט
נור מצוה

לו א מי' פ"מ מאל' נוכחים
כל' יט פ"מ פ"מ קחן
טומ"ם י"ד פ"מ ע"מ פ"מ
ג' :

1. פָּסַר בְּסֹבֵר הַפְּרִזְבָּה בְּלָה
וְאֶמְתַּחֲנָה אֶל הַפְּרִזְבָּה וְעַמְתָּחָה בְּלָה
בְּכָבֵד נִזְבָּח תְּפִירָה וְלֹא יְאַזֵּן
שְׁטוֹחָה לְרֹאשׁ
2. וְצִקְנָתָה כָּל פְּסָר רְגָם
לְלִין וְלִין סְפָר שְׂרָר בְּדָקָה
אֲשֶׁר וְיָהָה לְלִין חֻבְרִים
שְׁטוֹחָה יְיָ בְּלִין

מוסף רשות

٢٧

כ' ב' עיי. פ"ה מ' **ולקוקים י"ג** סדרוניות לא מימות כבנולס ופולוניות
זהן דין מנוס לחייב וכיס קניין מלון וokedex זכמוך קהילה
שליטנו נציגלו **ב' ס' כל' וחון טיהרין לרודין מלבוס וא'** (^{ט' מפקח גמל})
טו הרין נימוח ומתקן כי **בלש ס' מס' מדלמר' ב' ס' כי נלשי לח' לאי**
ז' ט' מלון נלמי ד' מה' ד' ל' הילסרא

בז' בלאי. מוש צאנזקייטס צאנזלייס לא מימום צאנזלים צאנזלן זו
טאנזילון טאנז אונס עד מסס וטאנזטער הונז וטאנז דומז'ה (הונז) וטאנז
טאנזון מונז: מונזונס פאלטס פלי זאנז זיאן גאנזס זיאן גאנזס.

מסורת הש"ס

- (6) נִמְלָא־לְךָ (בְּ) (בְּ) (בְּ)
- (5) מִתְּבָרֵךְ יְהוָה כִּי־זֶה
מִתְּבָרֵךְ יְהוָה כִּי־זֶה
- (4) בְּנֵי־עֲמָקָם מִתְּבָרֵךְ
מִתְּבָרֵךְ בְּנֵי־עֲמָקָם
- (3) בְּנֵי־עֲמָקָם בְּנֵי־עֲמָקָם
בְּנֵי־עֲמָקָם בְּנֵי־עֲמָקָם
- (2) בְּנֵי־עֲמָקָם בְּנֵי־עֲמָקָם
בְּנֵי־עֲמָקָם בְּנֵי־עֲמָקָם
- (1) בְּנֵי־עֲמָקָם בְּנֵי־עֲמָקָם
בְּנֵי־עֲמָקָם בְּנֵי־עֲמָקָם

הגהות הב"ח

(ב) נושא כהה מופיע גם בחלק
השלישי כמפורט לעיל: (ג) שמי¹
אישי והנורמן מלך:
מכנסים פון באן לסון כלעט
ושר וילדר שוי צי ופודורה
(ד) תנוט' צי קון כלעט וסְרָם
ול הורה מפראט ושר ווּמַרְמָר
שמר צי גלעדי ספְּרָדָה ותְּבִשָּׁה
קונט' גלעדי.

רביינו ורבינו

הרי החדר להם תשובה כה
ששאלתו וצוחם ואיתנהו
לspinetta כל חיד וחומר
בכתריה: כי מטה למטה
בליען, מוקם שיש בו
שבולען עם אחרים ואיכרין
דאמרי היינו באהרן. בס-
מרת: דהוו מעין. בס-
שנלה טמקוטר ולא היינו

הו. מפ' פ' ב' (עמ' 17).
לאפי' מלך.
עדום נהג לבן לשלוח
וأشك' לאפי' מלך היה
משיכן ודברים לפניו הפליג
בגאות: אלי, ליר יהושע
כל דבצ' עבד בהר
שרונו ברונו, בכל
גדלו: ר' דשטיין חתונתו
טיניר ובלו ואזיל: ח'רונו
שאל בכוונה. שמעולם לא

ב' וכורדים: נחנן טלה א' לכון, בשביל פרידין אותו שיצא חלה: ואמ' לירדה וכ' תפקה ונאיינו ידע' איזה יצאה ראשון אי הופר שהוא קדרון

כדי להפוך קדושת בכור
סקק להפוך איסורו: והו
אוור טלה מיה לבעור שמי
ישראל והוא היה חלוץ
ומותר לאובטל מיט משותה
ראפרין המוציא עליון
עליו הרואה ובוכן שהבאה
איינו יכול להביא אליו
שהוכר יצא ראשון הולך

צדקה ורकבה, שאחת לזרע נקבה והות
זכר ואחת ילדה נקבה והות טלה אחר להבן. בשכירות
אתה שלידתך וכור: שמי זכרים ושיטרketות. שמי
אתה ילדה זכר ורकבה לאשוןך
ירוד איה יצע לאשוןך לאיןrankן לכתן כלום. אם
יבניש בטלאות לעצמתך

אוון קאנט אמור היה שלא בכרה מעולם עכשו ולודו כי בקרים כו שנאמר ופדר חבור וגנום וה' שנאמר לא משפטו על דתלוה דקבר אלור בכיר להזורה אמר כלומר וזה

בשה לא שנא בשה לחזה
אלא אסוי בצע או בזק
או בזקבה או בגדרול א
בקטן או חתם או בענין
חומר כשר לפרטות: ופחו

בא לירז אותו שה שנותר
למן בפרון פטר חפץ
אחד וחזר הכהן וטכחו ב-
או נתנו לו יכול פטורות
באחותה שה סטר חמור אה
כל עת שיבא לירז יוכל
להזכיר לרשותה זו או שא

לכון שגמור הופרים לה... ומעידן דארשיה וכלה במתנהה בו ישראל שהפר
אחר והאי יכול לפזרו באגדון ואמון לו מטרחן עזבון

הכוּרִים. רְשֵׁבָה הַכּוּרִים אֲ
בְּקָרוֹשָׁת דְּמִים לֹא : בְּשֶׁלֶב
כְּדֻחִי בְּמַתְּחִין דָּאִידָּן פִּי
וַיֵּצֵא בְּ וְאֶשְׁׁוּס אַחֲרָיו יְ

הצפוי ואוטו תולש שהפרק על ציפוי פרט מורם וכוכב שאר כוכביו; ואולם הלא יתאפשר לטעון כי סתת השם הזה בזיהויו עירובין כביכול? וברוחה הקדושה קא': דאי היין, לא מחר באידין פירען ואישר זלטאמ' באסמי' היין' אונר טעם מהו רוחה והו כו' והו כו' והו כו' המשען ממעני' הדעת ואלה אשר זלטאמ' דיזיאנו' שונאתם כהן' אונר טעם מהו רוחה והו כו' והו כו' והו כו'

בקדושת דמים לא: בשלם
כדרני במתניתין דאיתן פין
ויצאו כי' דאשיטים כאחד רוי